

РЕШЕНИЕ

№ 42224

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2894** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Делото е образувано е по жалба на Н. В. – К., гражданин на И., роден на 09. 09. 1987 г., чрез адв. Д. Х., срещу Отказ рег. № 5364р-2219 / 28. 01. 2025 г. на зам. директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

По жалба на „СЕЛАВИ КОМ“ ЕООД, представлявано от адв. Д. Х., срещу Отказ рег. № 5354р-2219 от 28.01.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“, на Н. В. – К., [дата на раждане] , гражданин на И., издаден от зам. директор на Дирекция „Миграция“ е образувано адм. д. № 2202 / 2025 г. по описа на АССГ.

С протоколно определение по настоящото дело от 11. 12. 2025 г. на основание чл. 213 от ГПК е присъединено за съвместно разглеждане по настоящото дело и адм. д. № 2202 / 2025 г. по описа на АССГ, доколкото предмет на оспорване по двете дела е един и същ административен акт.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е незаконосъобразен. Сочи, че са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че при произнасяне по заявление за издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа административният орган не може да откаже единствено на база отрицателно становище от Агенция по заетостта, а дължи излагане на самостоятелни, изрични мотиви относно изпълнението на изискванията, като е длъжен да изясни всички релевантни за случая факти и обстоятелства, което в случая не е направено. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира присъждане на разноски съобразно представени списъци.

Ответникът – зам. директорът на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител,

оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че работодателят „СЕЛАВИ КОМ“ ЕООД е подал до директора на Дирекция „Миграция“ – МВР заявление рег. № П-7350 от 11.10.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 33к от ЗЧРБ по отношение на Н. В. – К., гражданин на И..

Заявлението заедно с приложенията към него е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 536400-88157/ 28.10.2024 г.

С писмо изх. № М-17965 -2 / 12. 11. 2024 г. на Агенцията по заетостта е уведомен заместник – директора на Дирекция „Миграция“ за непълноти в документите на Н. В. – К..

С писмо рег. № 536400-95101/ 19. 11. 2024 г., е уведомен заявителя, че следва да представи допълнителни документи във връзка с подаденото заявление.

Такива документи са представени в Дирекция „Миграция“ и изпратени на Агенцията по заетостта с писмо (стр. 110) рег. № 536400-101525 / 09. 12. 2024 г.

Съставено е писмено становище от Агенция по заетостта № СМ-766 от 16.01.2025 г. до дирекция „Миграция“ (стр. 19), в което се сочи, че приложените към заявлението документи не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда със „Синя карта на ЕС“, защото не са посочени длъжностите, които да са релевантни за длъжността, за която е сключен трудов договор с чужденеца.

Посочено е, че горецитираните обстоятелства не позволяват предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда на Н. В. – К. във връзка с чл. 17, ал. 1 от ЗТМТМ.

С Отказ рег. № 5364р-2219 / 28. 01. 2025 г. на зам. директора на Дирекция „Миграция“ на Н. В. – К. е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

С жалба вх. № 536400-18565 / 24. 02. 2025 г. от „Селави Ком“ ЕООД и вх. № 536400-24213 / 13. 03. 2025 г. от В.-К. са оспорили горепосочения отказ по съдебен ред.

По отношение на правния интерес на „Селави Ком“ ЕООД да оспори отказа е налице произнасяне с определение № 6313 / 11. 06. 2025 г. по адм. д. № 5577 / 2025 г. на ВАС, а относно оспорването в законоустановения срок от страна на В. – К. е налице произнасяне с Определение № 8792 / 24. 09. 2025 г. по адм. д. № 9077 / 2025 г. на ВАС.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежни страни, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбите са НЕОСНОВАТЕЛНИ по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на Дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 33к, ал. 16 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена (стр. 89) Заповед № 5364з-4651 / 08. 10. 2015 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че след като Агенцията по заетостта не се е произнесла в срока по чл. 33к, ал. 9 от ЗЧРБ било налице положително становище, тъй като посочения в закона срок е инструктивен и не е предвидена възможност за „мълчаливо съгласие“.

При издаването на оспорения акт не е допуснато и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 33к, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип

"Синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България, което се заменя с разрешението тип "Синя карта на ЕС".

На основание чл. 17 ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ Достъп до пазара на труда със "Синя карта на Европейския съюз" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1.

На основание чл. 17, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗТМТМ, в случаите по ал. 1 е необходимо, когато се отнася за длъжности извън буква "б" - знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо № СМ-766 от 16.01.2025 г., е изразила отрицателно становище относно допускането на Н. В. - К. до българския пазар на труда.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи, че при издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР не е обвързан от становището на Агенцията по заетостта.

В тази връзка следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 33к, ал. 12 от ЗЧРБ, която предвижда, Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на заявителя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 8 и 9, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за упражняване на висококвалифицирана заетост. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи.

По аргумент за противното, когато са налице отрицателни становища, безспорно липсва основание за предоставяне на право на продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че в чл. 17, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда със "Синя карта на Европейския съюз" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че в представените документи, не са посочени длъжностите, които е заемал В. – К., поради което не може да се прецени, дали същият отговаря на изискванията на 17, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗТМТМ за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.

Въпросните удостоверения от Национален осигурителен институт на И. са представени и по настоящото дело, като е безспорно, че по отношение на жалбоподателя е посочено единствено статус „работник“, без данни за длъжността, която е заемал, поради което не може да се удостовери професионалния опит на чужденеца.

В опит да преодолее тези изисквания, по делото е представено (стр. 57) удостоверение от „К. Си Ес Т.“, И., съгласно което Н. В. – К. в периода от 2016 г. до 2024 г. е работил на длъжностите

старши софтуерен инженер и ръководител на отдела за разработка на софтуер, но така представеното удостоверение не представлява официален документ, издаден от компетентен орган, каквото е изискването на закона.

Освен това в удостоверението от НОИ на И. действително се сочи, че В. – К. е работил в „К. Си Ес Т.“, И., но това е било за периода от 01. 08. 2016 г. до 31. 01. 2018 г., след което в продължение на 47 месеца е работил на друго място и едва от 01. 01. 2022 г. до 30. 06. 2024 г. пак се е завърнал в това дружество.

В случая, не е налице официален документ, в който да се сочи длъжностите, които е заемал жалбоподателя и това е дало основание на Агенцията по заетостта да даде отрицателно становище. Доколкото обаче безспорно е налице отрицателно становище на Агенцията по заетостта, жалбоподателят не отговаря на изискванията за достъп до пазара на труда и зам. директорът на Дирекция „Миграция“, в съответствие със законовите норми правилно е отказал издаването на разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 33к от ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателите да заплатят на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Н. В. – К., гражданин на И., роден на 09. 09. 1987 г. и на „Селави Ком“ ЕООД и двамата чрез адв. Д. Х., срещу Отказ рег. № 5364р-2219 / 28. 01. 2025 г. на зам. директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА Н. В. – К., гражданин на И., роден на 09. 09. 1987 г. и „Селави Ком“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплатят на Дирекция „Миграция“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: